

Vlajka hvězdnatá

Nad hlavou vlajka hvězdnatá
a na ní bíléj kříž
jsou naše srdce ze zlata
to holka dobře víš
Náš domov, ten je v Texasu
na jihu, pokud vím
a v každým správným zápasu
my vždycky hrajem přím

Tanhliten zrzek v šířku
i toho holka znáš,
jak v ocelovým svéráku
má v ruce prapor náš
A za ním první druhý třetí
pluk za plukem jdou
a nepřítel má naháněno
když naši chlapci řvou

My vlastně nejsme vojáci
však když to musí být
neznáme žádnou legraci
a dovedem se bit
A po bitvě pak vesele
se můžem třeba smát
a zapomenout na mrtvé
a naši hymnu řívat

Zabili, zabili

C F Dmi F
Zabili zabili, chlapa z Koločavy
C F Dmi F
řekněte hrobaři, kde je pochovaný

3/4

C F
Bylo tu není tu, havraní na plotu
C F
bylo víno v sudě, teď tam voda bude
C
není není tu

Špatně ho zabili, špatně pochováli
víci ho pojedli, ptáci rozklovali

Vlir ho roznesi, po dalekém kraji
havraní pro něho, po poli krákejí

Kráká starý havran, krákat nepřestane
dokud v Koločavě, živý chlap zůstane

Libí se mi nápad s vílou chvíli být
D C
protože doufám račte chápat, nelze s vílou žít.
G
Mé líbí se na víle, že nemám strach s ní spát,
D C D G
protože k ránu přijde chvíle, kdy musí jít a já to vím a
já sem rád.

G
Touha má mě trápí a jistě je to znát,
D C D
protože schován pod svou kápi já vskutku mám ji rád.
G
Libí se mi víla, krásná, půvabná,
D C D G
protože v noci je tak milá a přes den, když o ní sním,
je bezvadná.

F C G
R: Víím, že nechci mít už jinou žádou
F C G
však často si říkám potají,
F C G
že jen v pohádkách víly krásné vládnou
F C G C D
a ty lidská srdce nemají

Libí se mi nápad s vílou chvíli být
protože doufám račte chápat, nelze s vílou žít.
Libí se mi víla, jak vskutku rád ji mám,
protože v noci je tak milá, pak musí jít a můžu být zas
chvilí sám

Touha má mě trápí to není vedlejší,
protože víla, když se vrátí je stokrát pěknější.
Libí se mi víla, jak hledí do očí,
protože v nich je její síla a nemám strach, že při svých
hrách mě ztotočí.

R: Víím, že nechci mít ...

Všech vandráků múza

G Fmaj7 G
1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
Fmaj7 G Fmaj7 G
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
Fmaj7 G
to nebyl hřích po nocích, než po kytáře sáhla,
Fmaj7 G Fmaj7 E
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.
E D G C G
R: Haleluja, zavírá se brána,

C G
my zpívat chcem do rána,
C G
než napadá sniž,
E D G C G
haleluja, kterou pak si dáme,
C G
než skončíme s ránem

C G
na hřbitově obutých,
2. Na Moravě z demizóny dobré vino pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejších dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:
3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má být.

R:
* Vratte nám, vratte nám tu všech vandráků múzu,
Fmaj7 G Fmaj7 G
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Zafúkané

Ami Aadd9 Ami Aadd5
1. Vetr sněh zanesl z hor do poli,
Ami C G Ami
já idu pres kopce, pres údolí,
C G C
idu k tvej dedine zatúlanej,
F C E Ami Fmaj7 An
cesticky snehem sú zafúkané.

Ami C G C
R: [: Zafúkané, zafúkané,
F C(Dmi) Dmi(E) E(Ami)
kolem mňa všetko je zafúkané.
2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroku mi zosťáva,
a budu u tvého okénka stát.
R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
okénko k tóbe je zafúkané. :]
3. Od tvého okna sa smutný vracár
v závejoch zpátky dom cestu hľad
spadol sněh na srdce zafúkané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.
R: [: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tóbe sú zafúkané. :]

Zachrante kone

Emi Ami
1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, přelá!
C D G C H7
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi Ami7
to byla pulnoc, v tom křik o pomoc
C H7 Emi
hejna kohoutů, a buhví kam.
G Hmi C
R: Zachrante kone, křicel jsem tisíckrát
G Hmi C
žij jsem jen pro ně, bráníl je nejvíce, než
Ami C
než přišla chvíle, kdy hrůvy bílé
Ami H7 (D7)
pročesal plamen, spálil na troud
2. Ohrady a stáj, a v plamenech kr
já videl, jak to hříbe umírá,
klisna u něj a smutecní dej se od chvil
jak tiše pláče, oči přivírá.
R: